

Derbyminder ved

Jan Rasmussen

Min første jagthund var en engelsk setter, som jeg hentede på et internat i 1972. Hunden var en stor trefarvet hanhund på ca. 3 år, blev der sagt. Den havde en ubændig jagtlyst, som jeg havde svært ved at tøjle, en god vildtfinder, der absolut ikke ville gå til sin fugl, men prelle kunne han, i flere timer, når først fuglen var kommet op.

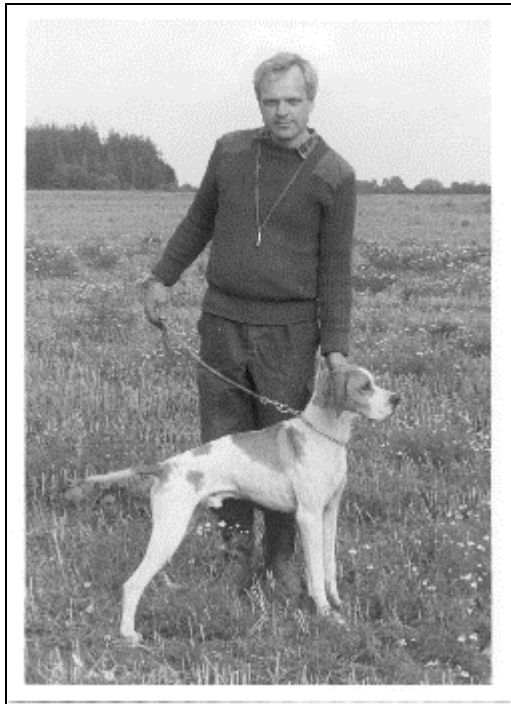
Min skæbne som markprøvemenneske mødte jeg en forårsdag i 1976 nord for Otterup. Her så jeg en flok hundeførere, der gjorde sig klar til at gå i marken, jeg spurgte om lov til at gå med for at se hvad der foregik. Her så jeg et par pointere, Falco f. Leo Ruhoff og derbyvinder 1974 King f. Poul Fugl Hansen. Det var et par enormt stortgående hunde, virkelig flotte at se på. King fik en stand langt ude, holdt standen længe og alt var lige efter bogen. Da jeg kom hjem, sagde jeg til Else Marie, at sådan en hund måtte jeg simpelt hen bare have. Overtalelsen var ikke så svær, da hun er vokset op med pointere i hjemmet.

Jeg fik kontakt til Gordon Andersen, som havde et kuld hvalpe efter Ch. Jess og Laila. Jeg ville egentlig helst have en tæve, men den eneste tæve jeg kunne lide, var afsat til Harald Lang. Men så var der en hanhund, den forelskede jeg mig i, desværre var den ikke i første omgang til salg. Jeg fik dog overtalte Gordon til at sælge mig hunden. Den blev navngivet Bimmer.

Han skulle så fremføres på markprøve, og jeg fik dengang at vide at bare de kunne gå og stå, så groede det hele ind i himlen af sig selv. Jeg fik lært på den hårde måde, at lidt dressur ind imellem heller ikke er nogen skade til. Bimmer opnåede 1. pr. i både uk og åben klasse inden derbyet i 1978. Her stod han efter førstedagen med en flot fugletagning og 2 skårede poter på samme ben. Vi fortsatte så til anden dagen. Poterne blev smurt med bedøvende salve og så gik det bare derudad da han blev sluppet. Han gik igen stort og godt, en perfekt fugletagning sendte ham videre til eftermiddagens afprøvninger. Her fortsatte han sit store og velanlagte søg, men måtte til sidst i finaleslippet se sig slået af Søndermosens Troja.

Derefter havde jeg et par hunde, som ikke havde det format som jeg gerne ville have. Man bliver jo forventet. Så i 1984 fik jeg Søndermosens Vivi. Den eneste hund jeg har haft, der ikke har fået 1. pr. på udstilling, men en hund af de helt store linier. Hende startede jeg på Derby i 1986, uden det helt store held. I 1988 vinder hun FJD's vinderklasse med CACIT. Tidligere på året får hun et kuld hvalpe med Pele, her kommer min anden Bimmer.

Bimmer II opnår ligesom den første 1. pr. både uk og åben kl. inden derbyet. Derbyet i 1990 bliver den helt store oplevelse for mig. Bimmer II går begge dage, måske ikke i det største format af de hunde der var med, men han finder og behandler fugl stort set hver gang han bliver sluppet. I finaleslippet mod Breton Jaques finder han igen fugl. Dette var nok den største dag i min tid som hundefører ... at stå der som Derbyvinder, med en hund af eget opdræt. Jeg har senere startet to hunde i derbyet, uden at blive placeret.

Som forholdsvis nyuddannet dommer dømte jeg ved derbyet i 1993. Her havde jeg et hold med flere gode hunde. Jeg oplevede så desværre her, at ikke alt går til på den retfærdige måde. Jeg havde en hund med gode fugletagninger, som ikke kunne fortsætte til dagen efter, fordi der var anmærkning på stilen. Da vi så kom til andendagen, var der hunde med, der gik betydeligt ringere. Så lærte jeg også det. Den omtalte hund blev senere Danmarksmester og Brugschampion.

Nu er derbyet så flyttet fra efteråret til foråret. Jeg håber ikke det vil indvirke på den type hunde vi får at se fremover. Det må ikke udvikle sig til at blive stortgående løbemaskiner, for så er den engelske hunds dage som brugbar jagthund for hvermand talte.

Bårdesø den 7-2-2010

Jan Rasmussen

Jeg vil give stafetten videre til Erik Petersen